Clarobscurul vibrant al orizontului finit

On Aprilie 16, 2014

Temperează-ți înclinațiile spre „constructivism", extinzându-ți realitatea spre acea totalitate a viziunii acceptate de viață ca pe o știință coordonatoare a gândirii corecte.

Păream a fi condiționat de acea înnoitoare viziune care aștepta de prea de mult timp să mi se dezvăluie, căreia numai manifestarea unei utopii susținute de sensurile unei misterioase nevoi interioare îi putea indica exact forma, anvergura și valoarea. Era ca și când ar fi trebuit să savurez un tabou și alte studii de istorie a artei dintr-o privire aruncată în culisele unei despărțiri previzibile de o lume socotită învechită, sau mai bine zis din dorința unei eliberări din temnița unei realități greșit și limitat înțelese.

Insistent, încercam să răsucesc fiecare umbră și fiecare lumină într-o spirală aparentă care cobora în sensul invers acelor de ceas și apoi urca spre infinit. Spirala le conținea pe toate cele de sub mine, de deasupra mea, din cer și de pe pământ, dinaintea mea și dindărătul meu.

Aproape întotdeauna, orbit de acea fantezie care probează unitatea de profunzime a viziunii, am ignorat sfatul înțelept al făuritorilor de lumi: *" Nu poți cuprinde totul dacă sufletul ți-e gol. Du-te să vezi lumea, iar înapoi de vei veni, porțile deschise tu le vei găsi. "*

Nu eram deloc mândru de ignoranța mea, dar mă purtam de parcă ignoranța asta ar fi avut tot farmecul meu. Căci misterul aparte, atmosfera nedefinită care mă îndepărta de mine însumi, sporea senzația de spațiu magic într-un loc în care imersiunea în lumea virtuală crea acel inefabil, acea nevoie de apartenență la o conștiință mult mai cuprinzătoare, mai armonioasă, dar ambiguă și confuză în același timp.

Misterul era extras din minereul personalității mele în scopul validării unor legi universale care întăreau efectul de barieră exercitat de clarobscurul vibrant al unui orizont finit.

Leadership: Posezi acea convingere a excelenței de a fi mai mult decât o alternativă la abordarea evolutivă a științei vieții, impusă prin forța de convingere a expresivității în argumentarea unor noi perspective de abordare a realității?

Omul, participantul prim la actul de creație a lumii noi, prin unificarea vizibilului cu intangibilul, poate să găsească sprijinul viziunii idealiste despre viață pentru a depăși contradicțiile inerente privitoare la absența unei reînnoiri totale. În acest caz, reacția lui în fața experienței vieții nu devine o banală luare de poziție, ci o constantă preocupare sortită dezvoltării ce depășește categoria *" Debug Your Mind "*, contribuind la salvarea zonei de leadership, apartenentă la un sistem de valori care nu este compromis de nevoile imaginare.

Liderul este un artist al jocurilor de lumini și umbre, îmbinând în mod cauzal toate aspectele vieții, care nu-i fac neapărat o imagine bună sau proastă, ci una relativ coerentă asupra a ceea ce el va deveni. Există, desigur, numeroase contradicții între știința vieții și atmosfera nedefinită pe care o creează lumea cunoașterii revelatoare: prima este dominată de explicabil, a doua de inefabil.

Prima îl stăpânește pe lider, aducându-l în ipostaza de a-și regândi rostul și identitatea, a doua îl domină și îl depășește prin raportarea la un personaj simbolic și de-a dreptul imaginar, pus în situația de a suporta realitatea, reversul unor efecte produse pe diferite paliere ale ființei. Şi totodată de a da o serie de răspunsuri la întrebări de tipul: Cu ce

mijloace? În ce condiții? Pe ce canale?

Leadership: Funcția ta de creație se concretizează într-un ansamblu de variabile care păstrează impresia de oglindire într-un detaliu al unei macrostructuri de manifestare a expresivității?

Clarobscurul constituie o parte a identității liderului construite "local", prin interacțiunea cu mediul de interes, în contexte semnificative rezervate libertății de creație în diverse maniere. Această libertate, după cum spunea un scriitor anonim, nu este un lucru pe care ți-l dă cineva, ci un lucru pe care ți-l dai singur. Şi el devine un "accesoriu" care dă o notă aparte leadershipului prin faptul că dă ocazia liderului să se testeze diferit, probând unitatea de profunzime a viziunii despre viață în situații în care nu este întru de acord cu termenii și condițiile ei de înțelegere și utilizare.

Se poate spune că posezi acea convingere a excelenței de a fi mai mult decât o alternativă la abordarea evolutivă a științei vieții, atunci când, recunoscându-ți propria ignoranță cu privire la identitatea ta, încerci să îți stăpânești nevoia interioară sau tentația de a-ți extinde aria de cuprindere a unei științe individualizate, în folosul unei mai bune înțelegeri a vieții.

O macrostructură de manifestare a expresivității în hotarele existenței personale cuprinde toate acele mișcări artistice care exprimă o ruptură de nivel în modul de a percepe și a reprezenta realitatea, negând orice prejudecăți, astfel încât să creezi senzația unei alte prezențe, unei alte persoane, unui univers paralel în care te regăsești perfect.

Leadershipul se produce ca un reflex al calității de care dispune un "Creator de lumi" atunci când tehnica întâlnește arta, rezultând într-un ansamblu de elemente ce se îmbină în unghiuri și perspective noi de a privi realitatea.

Clarobscurul vibrant al orizontului finit evidențiază limitele leadershipului prin multitudinea de aspecte ale vieții care pot fi incluse într-un ghid orientativ în dificila sarcină a evaluării tale, ca om care este condiționat de o viziune puternică.

Oricât de performant devine leadershipul, există ceva necunoscut și imprevizibil dincolo de care nu poți acționa, sau orice acțiune poate avea consecințe neașteptate.

Source: https://neculaifantanaru.com/clarobscurul-vibrant-al-orizontului-finit.html